

● СЬОГОДНІ — ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

«ОДНИНИ ВОЄДИНО ЗЛИВАЮТЬСЯ
СТОЛІТТЯМИ ОДІРВАНІ ОДНА ВІД
ОДНОЇ ЧАСТИНИ ЄДИНОЇ УКРАЇНИ...»

22 СІЧНЯ 1919 РОКУ ВІДБУЛОСЯ
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ
РЕСПУБЛІКИ ІЗ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЮ
НАРОДНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ

6

● ПОРТРЕТ ВОЛОНТЕРІВ

КОЛИ В ТИЛУ, ЯК НА ПЕРЕДОВІЙ

Багато активістів «Місії добра» з початком наступу агресора, попри те, що до Київщини не доноситься канонада російських «Градів», фактично цілодобово працюють на перемогу України. Чимало людей свідомо відійшли від бізнесу і роблять все можливе, аби наш солдат мав усе належне.

7

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА

КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ЧЕТВЕР,
22 СІЧНЯ
2015 РОКУ
№7 (5342)

● З ПЕРШИХ УСТ

«МИ ЄДИНІ І СИЛЬНІ!»

► ТІЛЬКИ РАЗОМ ДЕМОКРАТИЧНІ НАЦІЇ МОЖУТЬ ВІДСТОЯТИ СВОБОДУ ДЛЯ НИНІШНЬОГО ТА НАСТУПНИХ ПОКОЛІНЬ ЛЮДСТВА, ЩОБ ЖИТИ БЕЗ СТРАХУ, БЕЗ ЗАГРОЗИ ТЕРОРИЗМУ ТА БУДУВАТИ КРАЩЕ МАЙБУТНЄ. ЗАРАЗ ЗАГРОЗИ, ПЕРЕД ЯКИМИ ПОСТАЛА ЄВРОПА, ТАКІ Ж САМІ, З ЯКИМИ БОРЮТЬСЯ В УКРАЇНІ. УКРАЇНА ОГЛОСИЛА ВІЙНУ ТЕРОРИЗМУ. ВОНА ВИБОРЮЄ ПЕРШ ЗА ВСЕ ЄВРОПЕЙСЬКІ ЦІННОСТІ, СВОБОДУ, СУВЕРЕНІТЕТ ТА ДЕМОКРАТІЮ.

► — УКРАЇНСЬКІ ЧОЛОВІКИ НЕ ТІКАЮТЬ З КРАЇНИ, А ІДУТЬ НА ДОНБАС БОРОТИСЯ ЗА ЗДОБУТТЯ МИРУ. СУЧАСНА І БОЄЗДАТНА УКРАЇНСЬКА АРМІЯ БУЛА СТВОРЕНА ЗА РІК ВІЙНИ. УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВО-СЛУЖБОВЦІ ДЕМОНСТРУЮТЬ ВРАЖАЮЧИЙ БОЙОВИЙ ДУХ, ПРОФЕСІЙНІ НАВИЧКИ І ЛЕГЕНДАРНИЙ ГЕРОЇЗМ. У МІЖНАРОДНОМУ АЕРОПОРТУ ДОНЕЦЬКА НАШІ СОЛДАТИ ВИТРИМУЮТЬ ОБЛОГУ ПРОТЯГОМ ВОСЬМИ МІСЯЦІВ, ЗАРОБИВШИ СЛАВУ «КІБОРГІВ». ПОРЯД ІЗ СОЛДАТАМИ СЛУЖАТЬ СОТНІ ВІДВАЖНИХ ДОБРОВОЛЬЦІВ, ЯКІ ПІД ГРАДОМ СНАРЯДІВ І ПОСТРІЛІВ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ НАШУ АРМІЮ, ДОСТАВЛЯЮТЬ МЕДИЧНУ ТА ГУМАНІТАРНУ ДОПОМОГУ.

СТОР. 2

● СПРАВА ДЕРЖАВНОЇ ВАГИ

«ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ — ЯКІСНИЙ ВІДБІР КАНДИДАТІВ НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ»

Фото з архіву «НА»

Під головуванням Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака відбулася службова нарада з питань готовності до проведення четвертої хвилі часткової мобілізації. У ній взяли участь представники профільних структурних підрозділів Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України, офіцери озброєння та Тилу ЗС України, командувачі видів та оперативних командувань, обласні військові комісари та інші посадові особи.

СТОР. 2-3

● УРЯДОВІ ПРІОРИТЕТИ

ЧИСЕЛЬНІСТЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ МАЄ ЗРОСТИ ДО 250 ТИСЯЧ

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на засіданні уряду повідомив про внесення до Верховної Ради України проекту закону щодо збільшення загальної чисельності Збройних Сил України до 250 тисяч осіб.

Глава уряду наголосив, що Кабінет Міністрів пропонує збільшити граничну чисельність Збройних Сил України до 250 тисяч осіб, з яких 204 тисячі — військовослужбовці.

— Це рішення, — зауважив Арсеній Яценюк, — фінансово забезпечене урядом.

Прем'єр-міністр нагадав, що загалом на фінансування національної безпеки і оборони в поточному році передбачено 90 мільярдів гривень: «Це рекордна цифра, яка перевищує 5,2% від валового внутрішнього продукту. Бюджет 2015 року є оборонним і військовим бюджетом».

Арсеній Яценюк закликав Верховну Раду України ухвалити відповідний законопроект на найближчому пленарному засіданні, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів України.

● ПРИЙНЯТО НА ОЗБРОЄННЯ

АН-70 РОЗПРАВИВ КРИЛА

Можливості Ан-70 як військово-транспортного літака відповідають вимогам, що висуваються до такої техніки майже в усіх країнах світу. Його широкий та високий вантажний відсік (4x4,1 м) може вмістити, за розрахунками фахівців, 98% зразків сучасного озброєння та військової техніки, що є на озброєнні Збройних Сил України як країн СНД, так і НАТО. Об'єм його відсіку — 400 куб. метрів, що втричі більше, ніж у Ан-12, С-130, С-160 і на 35% більше, ніж у Іл-76. Літак здатний забезпечити десантування 110 парашутистів або перевезення 300 військовослужбовців з повним озброєнням за один рейс. Ан-70 може літати із крейсерською швидкістю 750–800 км/год., що дорівнює швидкості реактивного

Фото з архіву «НА»

літака Іл-76 та на 30% більше, ніж у Ан-12, С-130, С-160. При цьому він не має рівних за витратами палива: вони становлять лише 150 г на тонно-кілометр вантажу, що перевищується. До речі, при виконанні типового транспортного завдання — пе-

ревозення вантажу 20 тонн на відстань 3000 км — перспективний європейський літак, за розрахунками, буде витрачати палива на 26% більше, а Іл-76 вже зараз витрачає його на 88% більше, ніж Ан-70.

СТОР. 5

● **З ПЕРШИХ УСТ**

«МИ ЄДИНІ І СИЛЬНІ!»

Під час робочого візиту до Швейцарії Президент України Петро Порошенко виступив у Інституті Європи при Цюрихському університеті, повідомила прес-служба глави держави.

У своїй промові він наголосив, що після останніх терористичних атак у Франції, після розстрілу терористами мирного автобусу під Волновахою «вся Європа має об'єднатися».

— Тільки разом демократичні нації можуть відстояти свободу для нинішнього та наступних поколінь людства, щоб жити без страху, без загрози тероризму та будувати краще майбутнє, — сказав Петро Порошенко. — Зараз загрози, перед якими постала Європа, такі ж самі, з якими борються в Україні. Моя країна оголосила війну тероризму. Вона виборює перш за все європейські цінності, свободу, суверенітет та демократію.

— Світ має реагувати на ці виклики об'єднано та рішуче, — зауважив Петро Порошенко. — Україна має стати повноправним членом Європейської сім'ї народів, оскільки вже є її історичною, духовною та інтелектуальною частиною. Вже є її захисником та новим символом Європи.

За словами Президента, «толерантність, прихильність та підтримка, яку демонструють українці, які часто говорять різними мовами і навіть сповідають різні релігії, може стати у гарній нагоді Європі, що постала перед новими викликами».

Глава держави представив програму реформ, наголосивши на прагненні за 5 років досягти європейських стандартів та подати заявку на членство у ЄС.

— Я певен, що українці беззастережно заслуговують на те, щоб стати частиною процвітаючої та об'єднаної Європи, — сказав Президент.

Стойкі економіки, орієнтовані на ефективність та інновації, виробничі фактори, зокрема сталь, вугілля або газ, уже перестали бути актуальними. Тепер вирішальними стали люди з потенціалом, навичками та спільним баченням.

— Українські чоловіки не тікають з країни, а їдуть на Донбас боротися за здобуття миру, — наголосив Петро Порошенко. — Сучасна і боєздатна Українська армія була створена за рік війни. Українські військовослужбовці демонструють вражаючий бойовий дух, професійні навички і легендарний героїзм. У міжнародному аеропорту Донецька наші солдати витримують облогу протягом восьми місяців, заробивши славу «кіборгів». Поряд із солдатами служать сотні відважних добровольців, які під градом снарядів і пострілів забезпечують нашу армію, доставляють медичну та гуманітарну допомогу.

На переконання Президента, кожен день минулого року був трагедією для українського народу. 8 червня 2014 року бойовики так званої «Донецької Народної Республіки» катували і вбили 8 священиків і парафіян протестантської церкви в українському місті Слов'янськ. 17 липня російська ракета збила малайзійський літак МН17 у небі над Донбасом, вбивши 298 невинних людей з 17 країн. 13 січня 2015 року терористи обстріляли пасажирський автобус біля українського міста Волноваха, незважаючи на заявлений режим припинення вогню, убивши 13 і поранивши 15 українських мирних громадян.

— МН17 і пасажири автобуса біля Волновахи, парафіяни протестантської церкви, Charlie Hebdo і жертви релігійних фанатиків у паризькому кошернаму магазині — всі вони з різних країн, але померли в одній війні терору, — зазначив глава держави. — Тероризм не знає меж. Світ повинен реагувати на ці звірства спільно і рішуче. І я пишаюся тим, що стояв в одному ряду з лідерами понад 50 країн на вулиці Парижа з написом «Je suis Charlie» і «Ми не боїмося». Ми не боїмося терористів, тому що ми єдині та сильні!

● **УКРАЇНА — ОБСЄ**

«МАЄМО ДОКЛАСТИ СПІЛЬНИХ ЗУСИЛЬ ДЛЯ ПРИПИНЕННЯ КРОВОПРОЛИТТЯ»

Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак зустрівся з очільником Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ Послом Ердугрулом Абаканом з метою обговорення ситуації на Сході України в контексті завдань СММ ОБСЄ в Україні та взаємодії представників Мсії з військовими підрозділами України в зоні конфлікту.

Міністр оборони України поінформував Посла щодо ситуації, що склалася останніми днями на Сході України, де активізували свою діяльність терористичні формування. Генерал-полковник Степан Полторак подякував СММ ОБСЄ за проведене власне розслідування подій 12 січня 2015 року під Волновахою, яке

Він акцентував на відкритості й готовності української сторони взаємодіяти зі світовою спільнотою для розв'язання кризової ситуації насамперед мирним шляхом. Зважаючи на це, Міністр оборони України виступив з ініціативою, яка передбачає конкретні практичні кроки щодо підвищення інтенсивності та змістовності обміну оперативною інформацією між СММ ОБСЄ та Міністерством оборони і Генеральним штабом ЗС України.

— Оборонне відомство України визнає важливу роль Мсії ОБСЄ у розв'язанні конфлікту в Україні та готове і надалі надавати всіляку підтримку співробітникам Мсії у виконанні їхніх завдань з об'єктивної і неупередженої оцінки ситуації на Сході нашої держави, діяльності, спрямованої на припинення збройного протистояння та відновлення миру, — зазначив генерал-полковник Степан Полторак.

Водночас було наголошено на необхідності вдосконалення роботи СММ шляхом розв'язання виявлених проблемних питань.

Володимир КОРНІЯКА,
«Народна армія»
Фото Андрія ШМАТОВА

підтвердило, що запуск ракет був здійснений з підконтрольної російським найманцям території.

— Незважаючи на сучасні надзвичайно складні умови, ми маємо докласти спільних зусиль для припинення кровопролиття на Сході України. Дотримання ОБСЄ і в майбутньому незалежної та принципової позиції щодо подій на Схо-

ді України є невід'ємною їхньою складовою, — зазначив керівник вітчизняного оборонного відомства.

Генерал-полковник Степан Полторак наголосив, що Україна спрямовує усі зусилля на мирне врегулювання ситуації на Донбасі та недопущення виникнення чергового замороженого конфлікту на Європейському континенті.

● **ОГОЛОШЕННЯ**

Міністерством оборони України з 19.01.2015 оголошується конкурс на заміщення вакантної посади керівника концерну «Техвоєнсервіс», що належить до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління яким покладено на Департамент економічної діяльності Міністерства оборони України.

Кваліфікаційні вимоги:
повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст) та (або) післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за професіями керівників нижчого

рівня — не менше 5-ти років.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою:
2 фотокартки 3x4 см; автобіографія, написана власноручно; належним чином завірени: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про

повну вищу освіту за відповідною спеціальністю, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я; довідка про відсутність судимості; згода на обробку персональних даних; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента;

Термін подання документів

до конкурсної комісії з 19.01.2015 протягом тридцяти днів за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент економічної діяльності Міністерства оборони України.

По довідці звертатися за телефонами:
у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — 271-34-50;
у Департаменті економічної діяльності Міністерства оборони України — 520-04-97, електронна адреса: b.kalashnik@mil.gov.ua.

● **СПРАВА ДЕРЖАВНОЇ ВАГИ**

«ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ — ЯКІСНИЙ ВІДБІР

Відкриваючи нараду, перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак акцентував увагу присутніх на окремих недоліках, виявлених у ході проведення попередніх трьох хвиль часткової мобілізації у 2014 році. Це, зокрема, недостатній рівень підготовки особового складу та недосконала штатна структура військових комісаріатів, проблеми із налагодженням взаємодії між органами військового управління і органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, недостатня кількість матеріально-технічних засобів, озброєння, техніки для забезпечення мобілізації, а також низка інших проблем.

Тож Іван Руснак зазначив, що задля якісного проведення заходів часткової мобілізації необхідно в найкоротші терміни поліпшити ситуацію, налагодити взаємовідносини між суспільством та Збройними Силами.

— Це завдання сьогодні — не лише оборонного відомства і органів військового управління, а й усіх органів виконавчої вла-

ди, — акцентував перший заступник Міністра оборони України.

Підсумовуючи результати наради, Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак наголосив на важливості порушених питань та поставив керівникам органів військового управління завдання в найкоротші терміни усунути наявні недоліки, особливо щодо тилового забезпечення.

Звертаючись до присутніх, керівник оборонного відомства сказав про важливість виважених та рішучих дій кожної посадової особи навіть у найскладніших умовах.

— Закликаю вас до чіткої організації із забезпечення питань мобілізації! Ця робота має бути скоординованою та добре підготовленою, адже сьогодні ми всі на передовій, — наголосив Міністр оборони. — У вас непросте завдання, яке мусимо виконати грамотно й чітко. Вірю, що в кожного є бажання працювати, відповідний досвід роботи й відповідна база. Головне завдання для кожного із вас — якісний відбір кандидатів на військову службу. Не можна бездумно всіх без розбору залучати до служби — в першу чергу відмобілізувати необхідно всіх бажаних, добровольців, людей

із бойовим досвідом, тих, хто має відповідні військові спеціальності.

Військові комісаріати вже розпочали проведення четвертої хвилі мобілізації. Як розповів військовий комісар Київського міського військомату полковник Володимир Кидонь, повістки вже отримали понад тисячу киян. Мобілізувати будуть насамперед тих, хто має бойовий досвід та військову спеціальність. Вони служитимуть, поки не буде відповідного наказу про демобілізацію — визначеного терміну служби немає. Мобілізованим пройдуть місячну підготовку, після чого їх розподілять по військових частинах. Інструкторами будуть військовослужбовці, які брали участь у проведенні антитерористичної операції, тож мають досвід участі у бойових діях.

— Сьогодні ми призиватимемо по мобілізації громадян від 20 до 50 років, які проходили службу, мають військово-облікові квитки, перебувають на обліку у військових комісаріатах. Адже це люди, яким необхідно просто відновити навички. Якщо ж взяти особу без підготовки, то потрібно значно більше часу, щоб поставити її у стрій, — розповів полковник Володимир Кидонь.

Також за словами військового комісара сьогодні враховані ті помилки, які були допущені при проведенні попередніх черг мобілізації. Зокрема, збільшено час на проходження мобілізованими медичної комісії — до 8 днів, і час їхнього направлення до навчальних центрів — до п'яти днів.

У перший день мобілізації біля Личаківсько-Шевченківсько-Залізничного ОРВК Львова зібралося чимало чоловіків. Вже на 8 ранку біля чергового райвійськомату утворилася черга з двох десятків військовозобов'язаних. Офіцери та працівники військового комісаріату на цю годину вже перебували на робочих місцях. Перший день мобілізації виявився надзвичайно напруженим.

Як розповів тимчасовий виконавець обов'язків військового комісара підполковник Владислав Заришняк, загальне завдання на першу чергу четвертої хвилі мобілізації для військового комісаріату становить більше 300 осіб. До них належать як офіцери запасу, так і сержанти та солдати, які мають досвід служби в армії та відповідну військову облікову спеціальність.

— Роботу з підготовки до мобілізації ми розпочали ще у грудні минулого року. А в січні

Початок на 1 стор.

● **ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ**

200 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ ЗА ДВА РОКИ САМЕ СТІЛЬКИ КОШТІВ ДЛЯ ПОТРЕБ ОБОРОНИ ЗАОЩАДИЛИ ВНУТРІШНІ АУДИТОРИ, ПІДГОТОВЛЕНІ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ

У Національному університеті оборони України імені Івана Черняхівського відбулася зустріч керівництва Міністерства оборони України з представниками міжнародної організації Transparency International (Senior Leaders Day). Під час заходу іноземні експерти поділилися набутим досвідом з розробки та впровадження програм з побудови доброчесності та зниження корупційних ризиків в оборонному секторі.

— Поточного року вперше за весь час незалежності Міністерство оборони України отримало значний фінансовий ресурс — 44,6 мільярда гривень, а це втричі більше, ніж 2013 року, та на 65 відсотків більше, ніж 2014 року, — зазначив перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак. — За таких умов значно зростає потреба в забезпеченні належного управління державними фінансовими і матеріальними ресурсами, підвищенні надійності системи внутрішнього контролю, яка сприятиме прозорому та максимально ефективному використанню кожної гривні, що

передбачена на потреби оборони. Оборонне відомство упродовж декількох років успішно співпрацює з Transparency International (Senior Leaders Day). За цей час за міжнародними стандартами вже підготовлено 60 внутрішніх аудиторів. Економічний ефект від цього для Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України за два роки вже перевищив 200 мільйонів гривень. Саме стільки коштів завдяки роботі внутрішніх аудиторів вдалося заберегти для потреб оборони. Також було запроваджено антикорупційний аналіз найбільш ризикових видів діяльності, насамперед у сферах закупівель, реалізації надлишкового військового майна, утилізації боєприпасів тощо. Мініс-

терство оборони України активно працює й над розробкою сучасної системи внутрішнього контролю та управління ризиками європейського зразка.

При цьому важливо, що у вересні минулого року в Національному університеті оборони України імені Івана Черняхівського розпочав роботу науковий центр з питань запобігання та протидії корупції. Там успішно діють антикорупційні курси, зокрема організовуються мобільні виїзди до зони проведення антитерористичної операції. Крім того, здійснюється підготовка до проведення постійно діючих курсів для особового складу, що направляється для участі в миротворчих операціях.

За даними досліджень Індексу сприяння корупції, що проводяться міжнародною організацією Transparency International (Senior Leaders Day), українці вважали свою державу найбільш корумпованою у світі: у 2012 і 2013 роках наша держава посідала 144 місце серед 176 країн, в яких воно проводилося. Водночас в Індексі державної антикорупційної політики в оборонному секторі, опублікованому згаданою організацією у 2013 році, Україну віднесено до групи D+, до якої також входять Боснія та Герцеговина, Ізраїль, Сербія та Об'єднані Арабські Емірати.

При цьому антикорупційна оцінка України в оборонному секторі є навіть вищою, ніж у Грузії та Росії.

— Таким чином кращі антикорупційні оцінки сектору оборони і безпеки України, ніж країни в цілому, означають, що в цих сферах активніше, ніж в інших сферах впроваджуються заходи з побудови доброчесності та зниження рівня корупції, зокрема й з використанням рекомендації експертів НАТО, міжнародної організації Transparency International та кращих міжнародних практик, — наголосила заступник директора Департаменту — начальниці відділу організації та забезпечення якості внутрішнього аудиту Департаменту внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міністерства оборони України Марина Бариніна.

Реалізація Стратегії сталого розвитку «Україна — 2020», яка включає 62 реформи, передбачає, що у 2020 році витрати на національну безпеку та оборону держави становитимуть не менше 3% ВВП, а за Індексом сприяння корупції, який розраховує міжнародна організація Transparency International, Україна має увійти до 50 кращих держав світу.

Сергій ВОРОНКОВ,
«Народна армія»

● **ХРОНІКА АТО**

ТЕРОРИСТИ НЕ ПРИПИНЯЮТЬ ЗЛОЧИННІ ОБСТРІЛИ

Ситуація в зоні проведення антитерористичної операції залишається напруженою. Терористи та російські регулярні військові підрозділи намагаються проводити локальні наступальні операції. Зберігається висока інтенсивність обстрілів позицій сил АТО.

Російські найманці намагаються розширити підконтрольну територію та скоригувати на свою користь лінію розмежування. Відбувається активне перегрупування і нарощуван-

ня сил противника в районі аеропорту міста Донецьк та на території Луганської області.

У донецькому аеропорту триває бойова операція. До позицій українських військових підійшли додаткові резерви та доставлено боєприпаси.

Наступ бойовиків та російських військ на Луганщині в районі 29-го та 31-го блокпостів ЗС України на Бахмутській трасі зупинено. У результаті бою сили АТО відійшли від 31-го блокпосту до опорного пункту та, отримавши підкріплення і боєприпаси, продовжують вести бій, аби відновити свої позиції й вибити звіди ворога.

На Луганському, Дебальцівському та Донецькому напрямках терористи неодноразово обстрілювали позиції сил АТО з використанням артилерії, мінометів, гранатометів, танків та установок «Град».

Протягом доби 1 український вій-

ськовослужбовець загинув, 40 отримали поранення.

Через значні втрати у техніці та живій силі російська сторона здійснила нарощування сил окупаційного контингенту ЗС РФ, що діє на території Донецької та Луганської областей. Так, у районі Луганська зафіксовано появу значної кількості російських солдатів без розпізнавальних знаків. У місті Краснодар з'явилося близько 60 танків, понад 50 БМП і БТР, а також близько 100 ТБМ «Тигр». У місті Горлівка відбувається заміна бойовиків бандформування «ДНР» підрозділами збройних сил РФ. У районах міст Шахтарськ і Торез зосереджено близько 100 російських танків. Усе це свідчить про брутальне порушення російською стороною Мінських домов-

леностей та продовження військової агресії проти України.

Терористи продовжують злочинні артилерійські обстріли міст Донбасу. Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ в Україні зафіксувала, що 19 січня в центрі міста Дебальцеве розірвалося принаймні 30 ракет РСЗВ «Град», обстріл здійснювався з боку Горлівки, яка контролюється бойовиками так званої «ДНР». «Внаслідок обстрілу загинули 3 та поранено 12 мирних мешканців», — йдеться у звіті місії.

Через обстріли позицій підрозділів ЗС України та населених пунктів з боку терористів тимчасово припинявся пропуск транспортних засобів та осіб через контрольні пункти «Георгіївка» та «Курахове» на дорожньому напрямку «Донецьк — Курахове».

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

КАНДИДАТІВ НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ»

почали здійснювати оповіщення населення. На цей час розіслано понад три тисячі повісток військовозобов'язаним, які перебувають на нашому військовому обліку. З них вручено особисто в руки близько 50 відсотків повісток від загального завдання по мобілізації. Слід зауважити, що загалом у перший день до нас прийшло понад 60 осіб. Це дещо більше, ніж під час попередніх хвиль мобілізації, — розповів підполковник Владислав Заришняк.

...У черзі стояли чоловіки різного віку. Серед них були і добровольці, які прийшли у військкомат без повістки, і не тільки з західного регіону! Одним з таких був колишній мешканець Донецька Олег Т., який охоче поділився своєю історією життя і громадянською позицією.

— Моя мати з Донецька, а батько зі Львова. Ще коли я був маленьким, сім'я виїхала на Донбас. Понад 30 років я жив і працював там. Мав свою справу. Фірма знаходилась якраз неподалік аеропорту. Коли почалися бойові дії, вирішив покинути свою малу батьківщину і стати вимушеним переселенцем. Я не підтримую ідеологію так званих ополченців і виступаю за єдину Україну та Донбас у її складі. Саме тому я тут, — розповів Олег.

До речі, як зауважив начальник відділення обліку та бронювання сержантів і солдатів запасу майор Василь Мазяр, згаданий вимушений переселенець прийшов у військкомат з військово-обліковим документом, який засвідчує його непридатність до служби в армії в мирний час за висновками військово-медичної комісії Кіровоградського РВК м. Донецьк у 2001 році.

— Та це не завадило йому прийти у військовий комісаріат в іншому регіоні та таким чином показати свою відданість державі та патріотизм. Звичайно, що ми його направляємо на додаткове медичне обстеження, по якому буде прийнято остаточне рішення. Втім його бажання захищати Україну в будь-якому разі не залишиться без уваги і, безперечно, слугуватиме прикладом для інших громадян, — зазначив майор Василь Мазяр.

Про особливості цієї хвилі мобілізації розповів заступник військового комісара підполковник Вадим Худолей.

— По-перше, зазнав суттєвих змін порядок проходження медичної комісії для військовозобов'язаних, які призиваються за мобілізацією. Зокрема, вона проводиться більш поглиблено.

Сто відсотків громадян здають певний перелік аналізів включно із визначенням групи крові. Проходять вони й психологічно-професійний відбір на основі тестових завдань. Це можна порівняти з відбором кандидатів на вступ у військові навчальні заклади. По-друге, якщо раніше військовозобов'язаних направляли для проходження служби в конкретні бойові частини, то зараз їх відправляють до навчальних центрів на перепідготовку або для підвищення фахового рівня. Для нашого регіону це в основному 184-й навчальний центр при Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Певна частина буде відправлена й в інші навчальні центри України, — проінформував підполковник Вадим Худолей.

Як і в будь-якій справі без поточних проблем не обходиться. За словами працівників військового комісаріату, хоча з районними державними адміністраціями і погоджено питання щодо оповіщення мобілізаційного ресурсу, проте безпосередньо на місцях, тобто на комунальних підприємствах і в об'єднаннях співвласників будинків діють за принципом «моя хата скраю...» Окремі керівники ЖЕКів недбало ставляться до відпрацювання доку-

ментів по мобілізації, а їхні працівники — до оповіщення громадян.

— Утім є позитивні моменти в системі взаємодії з правоохоронними органами щодо розшуку та притягнення до адміністративної і кримінальної відповідальності осіб, які ухиляються від мобілізації та чергового призову на строкову військову службу. Нами вже подані в районні відділи міліції списки таких осіб і щодо окремих несвідомих громадян вже відкриті провадження, — додав підполковник Вадим Худолей.

На порядку денному стоїть також питання щодо вилучення транспортних засобів національної економіки в керівників підприємств різної форми власності. Наряд на це становить близько 20 одиниць різноманітної техніки.

Як наголошують працівники військкомату, проведення чергової хвилі мобілізації одночасно з призовом на строкову військову службу, запланованим на квітень-травень поточного року, відбуватиметься вперше за часи незалежності України. Тож найбільше навантаження — ще попереду!

Роман ВУС,
Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

● Є ТАКА ЧАСТИНА

Військовослужбовці 72-ї окремої механізованої бригади, яка дислокується у місті Біла Церква, сьогодні беруть активну участь в антитерористичній операції на Сході України. Сучасний бойовий шлях з'єднання розпочався на початку березня минулого року, коли вся військова частина була піднята по тривозі.

І вже за тиждень, після бойового злагодження, 1-ша батальйонна тактична група, сформована на базі 1-го батальйону, була перекинута на Донбас. Це один із перших бойових підрозділів Збройних Сил України, який за короткий час був готовий до виконання завдань за призначенням. Тоді батальйоном командував нішній начальник штабу бригади підполковник Іван Гараз.

У той період часткова мобілізація дозволила сформувати у з'єднанні ще дві батальйонно-тактичні групи та привести їх у повну бойову готовність. Мобілізованих «обкатали» на полігоні. Там військові провели бойове злагодження підрозділів і вдосконалили необхідні навички.

Вже в середині квітня 72-га омбр у повному складі знаходилася на Сході України і була готова до виконання бойових завдань. І такий час настав. Незаконні збройні формування з невідомих джерел довідалися про координаційну нараду щодо недопущення дестабілізації обстановки в місті та регіоні, яка проводилася 9 травня у міському відділі міліції Маріуполя. Тож терористи пішли на штурм будівлі. Тоді 2-му батальйону було віддано бойовий наказ на відновлення контролю за обстановкою та конституційного порядку в місті, з чим військовослужбовці впоралися. Командував операцією командир батальйону майор Михайло Драпатий (тепер вже підполковник, слу-

сандр Галич. Після подій у Маріуполі терористи почали називати з'єднання «чорна бригада».

На жаль, згодом 72-га зазнала і перших втрат. Під час нападу бойовиків загинули молодший сержант Олексій Приходько та солдат Віталій Цибора. Це трапилось на блокпосту, коли рота поверталася з бойового чергування. Терористи несподівано поцілили керованою ракетою у БМП-2, на якому пересувалися бійці.

Водночас під час виконання бойових завдань на Сході України воїни цього з'єднання завдали чималих втрат ворогові. Наприклад, танковий взвод під командуванням лейтенанта Максима Кравчука поблизу міста Червонопартизанськ у липні минулого року брав участь у звільненні території жіночої колонії, де отаборилися бойовики. У ході бою цей підрозділ знищив 6 російських найманців та дві одиниці БМП-2 і неодноразово відбивав атаки незаконних

Світло з архіву 72-ї окремої механізованої бригади

«МИ ВПЕВНЕНІ, ЩО ПЕРЕМОЖЕМО І ДОНБАС ЗВІЛЬНИМО»

лися незаконними збройними формуваннями. Батальйони почали звільняти село за селом, місто за містом. Вони вигнали бандітів з Амвросіївки, Зеленопілля, Червонопартизанська, Маринівки, Довжанського. Навіть відому Са-

сили терористів, стримували колони бронетехніки кремлівських найманців та забезпечили таким чином умови для наступальної операції, — розповів начальник штабу бригади підполковник Іван Гараз.

ВІДОМІ КАДРИ, КОЛИ БМП-2 «ПЕРЕЛІТАЄ» ЧЕРЕЗ БАРИКАДУ, ДЕМОНСТРУВАЛИ ТЕЛЕКАНАЛИ ВСЬОГО СВІТУ. ТОДІ, ДО РЕЧІ, У 72-Й БРИГАДІ З'ЯВИЛИСЯ ПЕРШІ ПОРАНЕНІ — МОЛОДШИЙ СЕРЖАНТ ЮРІЙ ЛІНКЕВИЧ ТА СОЛДАТ ОЛЕКСАНДР ГАЛИЧ. ПІСЛЯ ПОДІЙ У МАРІУПОЛІ ТЕРОРИСТИ ПОЧАЛИ НАЗИВАТИ З'ЄДНАННЯ «ЧОРНА БРИГАДА»

мур-Могили утримувала 72-а бригада. Її завданням було дійти до кордону з Росією та відрізати терористів від логістичного забезпечення з території цієї країни.

Проте далі наша ворожа сусідка вдалася до підступних дій: з російської території почали застосовувати РСЗВ «Град» та «Ураган», накриваючи шквалом мінометного та артилерійського вогню наших військових з-за лінії кордону. — Були дні, коли нас по 7 годин безперервно розстрілювали з усіх видів артилерії та мінометів. Сили були нерівні, допомога не підходила, боеприпаси закінчувались, техніка майже вся була виведена з ладу. І тоді підрозділи пішли на прорив, вийти змогли не всі, а ті, хто прорвався, дійсно стали героями, — згадує підполковник Михайло Драпатий.

10 серпня 2014 року 72-ю окремою механізованою бригадою відвели на безпечні рубежі для доукомплектування.

Люди були виснажені, але не зломлені, більша частина військових — справжні герої, адже вони захищали державний кордон, відтягли на себе чималі

Протягом місяця після виведення з'єднання із зони АТО у бригаді було проведено доукомплектування особовим складом. Військовослужбовці отримали можливість відпочити та зустрітись з рідними. Також підрозділи окремої механізованої бригади були доукомплектовані технікою, було здійснено поповнення запасів боеприпасів та матеріально-технічних засобів.

ЦІКАВИЙ ІСТОРИЧНИЙ ФАКТ: 72-А БРИГАДА В 1943 РОЦІ ВЖЕ ЗВІЛЬНЯЛА ДОНБАС І ВИГНАЛА ПРОТИВНИКА З УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ, ЗАКІНЧИВСЯ СВІЙ БОЙОВИЙ ШЛЯХ У ПРАЗІ

Техніку обладнали додатковим захистом, а навчання особового складу вдосконалили — при підготовці військових був врахований набутий бойовий досвід. Наприкінці вересня минулого року батальйонна тактична група 72-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗС України знову відправилась у район виконання завдань. Таким чином з'єднання після відновлення боєздатності повернулося в зону антитерористичної операції.

...У день, коли православні

християни і греко-католики святкують Різдво Христове, терористи під прикриттям артилерійського вогню силами диверсійно-розвідувальної групи складом з 10 осіб намагалися вийти в тил одного із підрозділів 72-ї ОмБР. Та противника своєчасно виявили солдати Олексій Міцюра і Володимир Тихоліз, які знаходились на чергуванні. Протягом 30 секунд весь особовий склад бойової охорони зайняв бойові позиції.

За команду молодшого сержанта Олексія Зінченка терористів підпустили на 30 метрів, а тоді бойова охорона відкрила вогонь на ураження. Старший солдат Олег Масько вогнем із кулемета прикривав підхід резервної групи. Попри втрати, противник зумів організуватись і відкрити вогонь у відповідь із РПГ та стрілецької зброї. Тільки завдяки рішучим і сміливим діям солдатів Ярослава Бучковського, Сергія Давидова, Андрія Шульця та В'ячеслава Бабенка вогонь терористів було подавлено, ворог зазнав безпово-

ротних втрат у живій силі. Решта ДРГ, залишаючи вбитих і поранених, відійшла в напрямку населеного пункту Вікторівка.

Цікавий історичний факт: 72-а бригада в 1943 році вже звільняла Донбас і вигнала противника з української землі, закінчивши свій бойовий шлях у Празі.

— Ми впевнені, що перемаємо і Донбас звільнимо, — ствердно говорить командир бригади полковник Андрій Грищенко.

Інна МАЛЕВИЧ,
«Народна армія»

хач Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського).

Відомі кадри, коли БМП-2 «перелітає» через барикаду, демонстрували телеканали всього світу. Тоді, у 72-й бригаді з'явилися перші поранені — молодший сержант Юрій Лінкевич та солдат Олек-

сандр Галич. Після подій у Маріуполі терористи почали називати з'єднання «чорна бригада».

формувань, які намагались повернути режимну установу під свій контроль. Але найважче 72-й бригаді довелося у травні 2014 року. Тоді її командир полковник Андрій Грищенко віддав своїм підлеглим наказ узяти під контроль населені пункти, які на той час контролюва-

22 січня 2015 року

ПРИЙНЯТО НА ОЗБРОЄННЯ

АН-70 РОЗПРАВЛИВ КРИЛА

Тактико-технічні характеристики Ан-70
 Довжина літака — 40,5 метрів
 Розмах крила — близько 44 м
 Висота — близько 16,5 м
 Маса порожнього літака — 74 тонн
 Перевезення вантажу в режимі звичайного зльоту та приземлення — 47 тонн
 Перевезення вантажу в режимі короткого зльоту та приземлення — 20 тонн
 Максимальна дальність польоту без вантажу — 7800 кілометрів
 Практична дальність польоту в режимі короткого зльоту і приземлення з вантажем 20 тонн — 3000 кілометрів
 Літак може перевезти до 300 солдатів зі зброєю або до 206 поранених

Як вже повідомляла «Народна армія», на озброєння вітчизняного війська прийнято військово-транспортний літак короткого зльоту та посадки Ан-70. Відповідний наказ підписав Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак. Щоправда, цьому рішенню передувало майже двадцять років випробувань, конкурентної та політичної боротьби «за» та «проти» цієї, без перебільшення, унікальної крилатої машини.

Нагадаю, свого часу Росія та Україна підписали міждержавний договір про спільне створення та закупівлю військово-транспортного літака Ан-70. Але саме Росія використовувала цю програму як важіль для тиску на український авіапром: за понад двадцять років реалізації цього проекту неодноразово вилітали заяви про відмову від його фінансування або взагалі участі в реалізації. Проте Ан-70 все ж таки набув практичного втілення і не в останню чергу завдяки відповідальній позиції та надходженню коштів з Міністерства оборони України.

Історія створення унікального літака

Уперше військово-транспортний літак Ан-70 викотили зі складального цеху Авіаційного науково-технічного комплексу (АНТК) ім. О.К. Антонова 24 грудня 1996 року. Тоді це був транспортний літак нового покоління з небаченим рівнем використання новітніх технологій та найдосконалішим обладнанням. Унікальна крилатої машина на декілька років випередила розробки, що ведуться в інших країнах світу.

Необхідність створення Ан-70 була викликана тим, що майже усі наявні транспортні літаки середнього класу — радянський Ан-12, американський С-130 «Геркулес», французький С-160 «Трансалл» — розроблялися ще в 50-х роках минулого століття, тож безнадійно застаріли як морально, так і фізично. До того ж

у військових значно підвищилися вимоги до характеристик вантажопідйомності, габаритів вантажів, що перевозяться, використання злітно-посадкових смуг, а також і економічних показників.

Крім того, на той час у Збройних Силах України тривав процес оптимізації їхньої чисельності, в якому робився акцент на підвищенні мобільності війська. Звісно, що без військово-транспортної авіації цього показника досягти вкрай важко. Між тим проблему переміщення військ повітрям у випадку навіть локального конфлікту нині важко розв'язати через технічний стан літакового парку — чималі термін експлуатації.

Своєю чергою можливості Ан-70 як військово-транспортного літака відповідають вимогам, що висуваються до такої техніки майже в усіх країнах світу. Його широкий та високий вантажний відсік (4x4,1 м) може вмістити, за розрахунками фахівців, 98% зразків сучасного озброєння та військової техніки, що є на озброєнні збройних сил як країн СНД, так і НАТО. Об'єм його відсіку — 400 куб. метрів, що втричі більше, ніж у Ан-12, С-130, С-160 і на 35% більше, ніж у Іл-76. Літак здатний забезпечити десантування 110 парашутистів або перевезення 300 військово-службовців з повним озброєнням за один рейс. Ан-70 може літати із крейсерською швидкістю 750–800 км/год., що дорівнює швидкості реактивного літака Іл-76 та на 30% більше, ніж у Ан-12, С-130, С-160. При цьому він не має рівних за витратами палива: вони становлять лише 150 г на тонно-кілометр ван-

тажу, що перевозиться. До речі, при виконанні типового транспортного завдання — перевезення вантажу 20 тонн на відстань 3 000 км — перспективний європейський літак, за розрахунками, буде витрачати палива на 26% більше, а Іл-76 вже зараз витрачає його на 88% більше, ніж Ан-70.

На початку незалежності України відбулося значне скорочення видатків на авіапромисловість та створення нових зразків авіаційної техніки. Але завдяки генеральному конструктору П. Балабуєву, який очолював АНТК ім. Антонова до 2005 року, підприємство власним коштом спромоглося практично повністю провести цикл випробувань літака. При цьому був збудований другий дослідний екземпляр, який також був у них задіяний.

На жаль, в історії створення нової машини доволі часто є й сумні факти. Так, під час розробки Ан-70 трапилися дві нештатні ситуації: перший прототип у 1995 році зіткнувся з літаком супроводження, а в 2001 році другий дослідний зразок здійснив вимушену посадку майже відразу після зльоту з аеродрому. Попри те, українські авіаконструктори змогли відновити літак і продовжити програму випробувань. Наприкінці 2002 року відбулися спільні державні випробування літака за участю представників міністерств оборони України та Російської Федерації. На жаль, невдовзі після цього розгорілися політичні пристрасі навколо подальшої долі цієї перспективної машини.

Політична складова спільного проекту

Напевне, в історії розробки літаків не було і не буде аналогів запеклим політичним суперечкам, які велися навколо перспективної «сімдесятки». Після першого етапу випробувань наприкінці 2002 року з'явився відповідний акт, де були перелічені виявлені технічні недоліки. Замість розробки та узгодження заходів з їхнього усунення російське Міністерство оборони, яке виступало співзамовником літака разом із вітчизняним оборонним відомством, почало вести дискусію про недоцільність подальшої роботи і відмови від розробки цієї крилатої машини

на користь модернізації транспортників Іл-76.

Майже два роки, аж до 2005-го, російське Міністерство відмовлялося від продовження робіт та їхнього фінансування. При цьому навіть у Росії деякі фахівці відзначали, що оскільки ця крилатої машина вже проходить льотні випробування, не варто витрачати великі кошти на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи. Але після поновлення робіт, узгодження спільної програми щодо усунення технічних недоліків російська сторона за деякий час заявила, що не вважає проект перспективним через прагнення України вступити до НАТО. Пауза в роботі затяглася, тож з 2007 по 2009 рік АНТК ім. О.К. Антонова самостійно виконувало науково-дослідні роботи, їхнє фінансування взяло на себе Міністерство оборони України.

Рішення про замовлення трьох літаків Ан-70 українське військово відомство ухвалило ще 2003 року. Але після ухвалення закону про фінансування проекту створення Ан-70 та включення цієї роботи до Державної програми розвитку озброєння та військової техніки до 2011 року саме українські військові врятували проект створення літака від занепаду та забуття.

Рішення Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака про прийняття Ан-70 на озброєння свідчить, що на сьогодні цей військово-транспортний літак є одним з кращих поміж небагатьох зразків середніх транспортних крилатих машин нового покоління. Свого часу США обмежилися модернізацією застарілого С-130, що включала подовження фюзеляжу, встановлення більш економічних двигунів та сучасної авіоніки. В Європі багато років велася створення А400М, але в результаті побудовано лише кілька серійних зразків.

Тому за сприятливого розвитку подій програма Ан-70 може стати тим «локомотивом», що витягне з кризи ключові, найбільш інтелектуальні та наукоємні галузі, які створюють імідж держави: авіакосмічну, приладобудівну, радіоелектронну.

Наталія ПЕЧОРІНА,
«Народна армія»

НОВА ТЕХНІКА ДЛЯ ВІЙСЬКА

ДИНАМІЧНИЙ «ХАЗАР» ПІДВИЩЕНОЇ ПРОХІДНОСТІ

На одному з підприємств Державного концерну «Укроборонпром» почали випускати нові броньовані розвідувально-дозорні машини БРДМ-2Ді «Хазар». Основні переваги нової машини — високі динамічні властивості, чималий запас ходу та підвищена прохідність. «Хазар» здатний на ходу долати водяні перешкоди та обладнаний потужним дизельним двигуном стандарту ЕВРО-3. Машина призна-

чена для ведення розвідки боєм і вогневої підтримки мотострілецьких підрозділів.

При цьому «Хазар» створено на основі модернізованої БРДМ-2. Нову машину зробили двовісною, з усіма ведучими колесами. Додатковий люк дозволяє безперешкодно та зручно висаджуватися десанту. Передбачається, що вітчизняне військо перші нові броньовані машини отримає вже протягом місяця.

Підготував Сергій ВОРОНКОВ,
«Народна армія»

Фото з архіву «НА»

● СЬОГОДНІ — ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

«ОДНИНІ ВОЄДИНО ЗЛИВАЮТЬСЯ СТОЛІТТЯМИ ОДІРВАНІ ОДНА ВІД ОДНОЇ ЧАСТИНИ ЄДИНОЇ УКРАЇНИ...»

22 СІЧНЯ 1919 РОКУ ВІДБУЛОСЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ ІЗ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ

День, коли сталася ця подія, видався сонячним і морозним, а Київ ще напередодні прикрасили національними синьо-жовтими прапорами. О 9 годині ранку в усіх церквах почали відправляти богослужіння.

Головні урочистості проголошення злуки відбувалися на Софійській площі. При вході на неї звели триумфальну арку, прикрасивши її старовинними гербами. Рівно о 12 годині розпочалася урочиста церемонія. На велелюдному вічі посол Західно-Української Народної Республіки Л. Цегельський передав голові Директорії Володимиру Винниченку грамоту Національної Ради, в якій йшлося про об'єднання Західно-Української Народної Республіки з Великою Східною Україною.

злуку Західної Української Народної Республіки з Наддніпрянською Українською Республікою в одноцільну суверенну Народну Республіку.

Вітаючи з великою радістю цей історичний крок західних братів наших, Директорія Української Народної Республіки ухвалила ту злуку прийняти і здійснити на умовах, які зазначені в Постанові Західної Української Народної Республіки від 3-го січня 1919 року.

Однині воедино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України — Галичина, Буковина і Угорська Україна та Наддніпрянська Велика Україна.

Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирили кращі сини України.

Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка.

довий конгрес України, який мав виконувати функцію всеукраїнського парламенту. Він і затвердив Акт Злуки вищим законодавчим органом України. Відтепер Західно-Українська Народна Республіка перейменувалася у Західну область УНР (ЗО УНР). Єдиним державним гербом став тризуб замість раніше затвердженого для ЗУНР золотого лева на блакитному полотні. Водночас злиття урядів, армій, законодавчих органів УНР та ЗУНР відклалося до скликання Установчих зборів.

Слід зазначити, що цій знаковій події передували Передвступний договір між УНР і ЗУНР, укладений 1 грудня 1918 року в Фастові на Київщині, а також ухвала Української Національної Ради від 3 січня 1919 року про злуку цих республік.

Обидві сторони заявили про «непохитний

намір у найкоротший час злитися в одну неподільну державу». При цьому, правда, зазначалося, що ЗУНР повинна увійти з усією територією й населенням як складова частина УНР. Але з правом територіальної автономії.

Однак процес цього об'єднання не був повністю завершений. Головна причина — вкрай складне становище, де опинилася українська влада, яку уособлювала Директорія та її уряд: під натиском ворога вони змушені були залишити Велику Україну. Заради справедливості слід сказати і про те, що серед західноукраїнських діячів не було одностайності щодо повного й негайного об'єднання.

Попри це, Злука УНР і ЗУНР стала знаковою подією в історії України, засвідчивши прагнення українців жити в одній незалежній державі.

Настоятель храму архістратига Божого Михаїла, що у Президентському полку, отець Лука:

— Поняття «соборність» має глибоке християнське коріння. У Святому Письмі написано: «Вірую в єдину соборну церкву». Ці слова з Біблії ми маємо сприймати, як настанову про необхідність соборності. Бо тільки в єдності може існувати і церква і суспільство.

22 січня 1919 року на Софіївській площі на багатолюдному зібранні було урочисто проголошено про злуку Української Народної Республіки (УНР) і Західноукраїнської Народної республіки (ЗУНР), що стало визначною подією не тільки для народу, що віками боровся за національне об'єднання, а й для церкви. Духовенство завжди підтримувало і буде підтримувати цілісність української території. Особливо свято актуальне зараз, у цей важкий час, коли нашу країну знову хочуть розділити.

Після цього член Директорії Федір Швець зачитав текст Універсалу:

«...Іменем Української Народної Республіки Директорія оповіщає народ український про велику подію в історії землі нашої української. 3-го січня 1919 року в м. Станіславіві Українська Національна Рада Західної Української Народної Республіки як виразник волі всіх українців Австрійської імперії і як найвищий їхній законодавчий чинник торжественно проголосила

Однині народ українській, визволений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднаними зусиллями всіх своїх синів будувати нероздільну самостійну Державу Українську на благо і щастя всього її трудового люду».

Відразу по закінченні урочистої частини відбувся молебень, а потім — військовий парад під командуванням полковника Івана Чмоли. Приймав його полковник Євген Коновалець.

Наступного дня, 23 січня, розпочався Тру-

та наш виконуючий орган однині матиме назву Ради Народніх Міністрів», — виголошував Універсал. Його автори засвідчували, що молода держава з усіма сусідніми державами — Росією, Польщею, Австрією, Туреччиною та іншими житиме у згоді і приязні». При цьому наголошували, що жодна з них не повинна втручатися в життя самостійної Української Республіки.

На думку істориків, IV Універсал став визначною подією в історії українського народу минулого століття, однією з вершин державотворчої діяльності Центральної Ради, яка за короткий термін привела Україну до повної самостійності.

Але з перших днів існування молода країна опинилася в смертельній небезпеці: війська радянської Росії, підтримувані місцевими більшовиками, розпочали наступ на Україну, захопивши значні її території. Незабаром вони націлилися й на Київ.

На превеликий жаль,

через різні об'єктивні та суб'єктивні причини Українська Народна Республіка проіснувала недовго. Але минує 83 роки, і Україна все ж здобуде незалежність. Мирним шляхом. А ще через 23 роки їй доведеться захищатися від ворога ціною життів своїх кращих синів і дочок. Захищатися від того ж самого ворога, що й колишній, — від російських військ, які за наказом свого вождя знову вторгнуться на українську землю. За їхньої безпосередньої підтримки бойовики, виготовлені росіянами, намагатимуться розтерзати Україну на шматки, не зупиняючись ні перед чим.

Але сьогоднішня Україна не та, що була майже століття тому. Українці стійко стали на захист рідної землі, дивуючи світ благородством, мужністю та героїзмом. Наше українське військо відроджується, наче птах Фенікс, все міцніше спинаючись на ноги. І це теж є запорукою того, що ми відстоїмо свою незалежність.

● ДЕРЖАВНІСТЬ

«НІХТО НЕ МАЄ ВТРУЧАТИСЯ В НАШІ СПРАВИ...»

Давньогрецькому філософу Сенеці належать такі слова: «Якщо народ хоче побудувати власну державу і бути незалежним, то ніколи не знайдеться сила, яка б завадила йому в цьому прагненні».

Протягом століть, висловлюючись словами Тараса Шевченка, ми не мали своєї хати, де б панували «своя воля, своя правда». Проте в січні 1918 року Центральна Рада IV Універсалом проголосила Українську Народну Республіку незалежною державою.

У цьому документі зазначалося, що УНР «стає самостійною, ні від нікого незалежною, вільною, суверенною державою українського народу». «Власть в ній буде належати тільки народові України, іменем якого, поки зберуться Українські Установчі Збори, будемо правити ми, Українська Центральна Рада, представництво робочого народу, селян, робітників і солдатів,

● БЛІЦ-ОПИТУВАННЯ

«УКРАЇНЦІ ЗАВЖДИ ПРАГНУЛИ МАТИ НЕЗАЛЕЖНУ ДЕРЖАВУ...»

Минуло 96 років від дня, коли відбулося об'єднання двох суверенних держав — Української Народної Республіки та Західно-Української Народної Республіки. Я поцікавився в пересічних громадян України, що вони знають про цю подію.

**Анатолій ДЕНИСЮК,
полковник запасу:**

— Українці завжди прагнули державності. Проголошення УНР вважаю однією із знакових подій минулого століття. Вона засвідчила споконвічне прагнення українців мати свою незалежну державу, де вони б не зазнавали ніяких утисків за політичні, релігійні та інші переконання. Вітоки незалежності, за яку наш народ проголосував взимку 1991 року, сягають січня 1918 року: те, що не вдалося зробити нашим прадідам, зробили їхні онуки і правнуки.

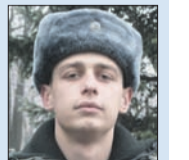

**Володимир ЮРЕНКО,
старший солдат:**

— З історії України добре знаю, що 22 січня 1919 року українці спробували реалізувати заповітну мрію — об'єднати націю в одну сильну, суверенну державу. На жаль, цього з різних причин не сталося. Але через десятиліття наш народ все ж реалізував цю мрію.

**Олександр ГАВРИШ,
солдат:**

— День Соборності України — свято всіх українців, які є ними не за паспортами, а за духом. Впевнений: минуть десятиліття, а наш народ пам'ятатиме цю дату. Свій обов'язок як військовослужбовця вбачаю у сумлінній службі на благо України, опануванні зброєю та технікою, яку нам довірили. Сьогодні це особливо актуально, зважаючи на те, що наші російські «брати» вкотре намагаються позбавити нас державності.

Матеріали сторінки підготував Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

● ПОРТРЕТ ВОЛОНТЕРІВ

Василь Олексюк уже багато місяців кожний день розпочинає і закінчує дзвінками друзям, землякам, які, залишивши родини, рідне місто Буча, що під Києвом, поїхали на Схід нашої країни боронити незалежність та цілісність України.

Він з гордістю показує мені фотографії захисників-бучанців. Один з них — лейтенант Андрій Блонський, офіцер-розвідник 11-го батальйону. Цей активний майданівець із «Сотні Лева» перебуває на Сході з квітня минулого року. З ним вони друзі ще зі шкільної парти, пізніше разом навчалися в Київському танковому училищі. Так склалося, що через кілька років після випуску вони, здавалося, поставили крапку в офіцерській кар'єрі. Але, як виявилось, для багатьох це була лише перерва. Ще з одним їхнім однокурсником Андрій зустрівся в Дебальцевому. Йдеться про Юрія Головатинка, нині командира одного з підрозділів українського війська. До речі, нині Андрій Блонський служить під командуванням однокурсника з позивним «Голова». На ще одному фото, дорогому для Василя Павловича, — Максим Ридзанич, батько трьох дітей, один із мужніх оборонців донецького аеропорту з позивним «Адам».

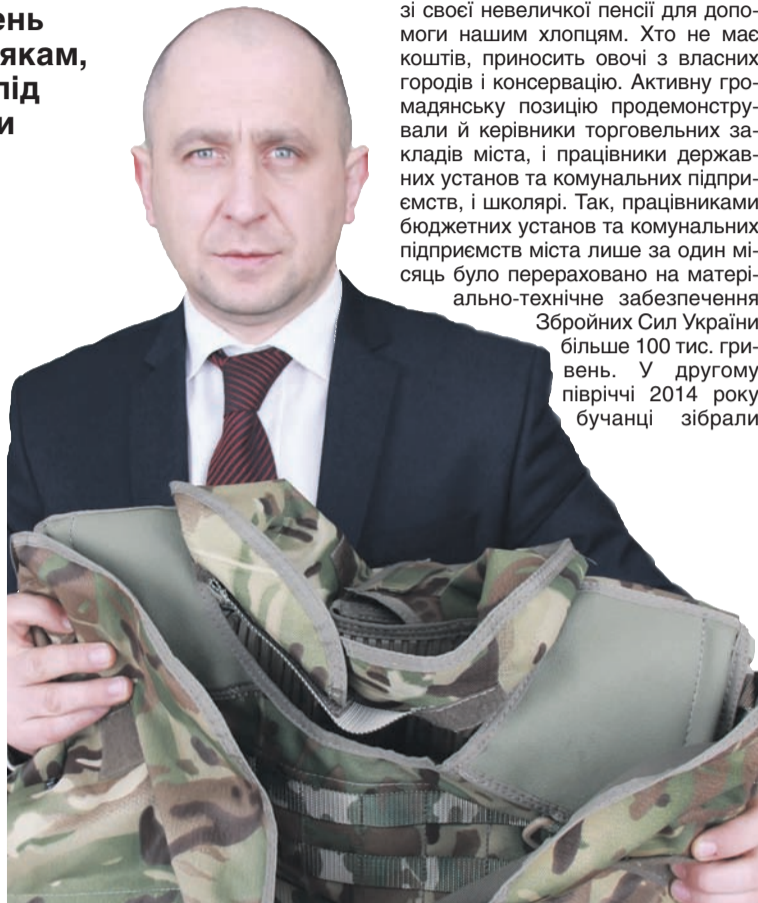
— А це наша місцева «Жанна д'Арк», Жанна Камінська. Ця дівчина чи не щотижня за кермом власного мікроавтобуса їздить у зону АТО з допомогою для наших бійців, — розповідає Василь Павлович. — Її брат і чоловік нині на передових позиціях. Загалом на Сході України нині відстоюють цілісність держави понад сто мешканців нашого невеличкого містечка. Допомога їм, їхнім сім'ям, багатьом підрозділам нашого війська — пріоритетне питання для влади Бучі та місцевої громади від початку проведення АТО на Донеччині. Українці як ніколи згуртувалися, і в цьому наша головна сила.

Василь Павлович — корінний бучанець, офіцер запасу, певний час вчителював в одній з місцевих шкіл, а нині є секретарем Бучанської міської ради. Він живе думками про солдатів-бучанців і каже, що інколи очікування почути вже давно рідні голоси, особливо, коли абонент не відповідає, бувають нестерпними. Лише справжні патріоти можуть завзято цілодобово опікуватись проблемами донедавна мало-знайомих людей. А нині кожен з наших захисників для нього та тисяч інших українців, наче рідний...

Нещодавно 20-річний син Василя Павловича Андрій повідомив батькові, що вирішив пов'язати своє життя з військом. Після завершення строкової служби у Збройних Силах України син підписав контракт.

— Коли почув про рішення Андрія, зізнаюсь, на якусь мить серце ніби завмерло. Усвідомлюю, що країна змушена воювати. Питаю, чому не порадився зі мною? А він мені як ніколи серйозно: «Країна в небезпеці, й я як підготовлений воїн не можу сидіти вдома». А ще розповів про своє прагнення після війни навчатися у військової виші. Після почутого моя душа торжествувала, я впевнився, що належно виховав сина. А ще це означає, що наша сімейна офіцерська династія буде мати продовження. Мій прадід, дід, батько були офіцерами.

Недаремно світ захоплюється нашою самоорганізацією та спроможністю мобілізуватися у критичний момент. Одним з прикладів того є громада Бучі. З початку проведення АТО на Сході держави тамтешні мешканці активно допомагають на-

зі своєї невеличкої пенсії для допомоги нашим хлопцям. Хто не має коштів, приносить овочі з власних городів і консервацію. Активну громадянську позицію продемонстрували й керівники торговельних закладів міста, і працівники державних установ та комунальних підприємств, і школярі. Так, працівниками бюджетних установ та комунальних підприємств міста лише за один місяць було перераховано на матеріально-технічне забезпечення Збройних Сил України більше 100 тис. гривень. У другому півріччі 2014 року бучанці зібрали

Можливо, тому волонтерський рух в Україні й називають унікальним явищем і про нього із захопленням говорять навіть генерали НАТО.

Василь Павлович переконаний, що коли кожна місцева громада, місцеві керівники дбатимуть про належне забезпечення кожного свого солдата, тоді наше військо буде непереможним. Надзвичайно важливо, щоб наші солдати на Сході держави були впевнені, що за них щодня моляться і дбає вся Україна. Дуже небезпечно, якщо в солдатів виникатиме думка, що ця війна є лише їхньою справою. Ми маємо робити все можливе і неможливе, аби наші захисники не залишались сам на сам зі своїми проблемами.

Василь Павлович запевняє, що в Бучі діє мережа міста завжди відчинена для членів сімей солдатів, які нині воюють на Сході країни. А головне — проблеми містян у довгий ящик тут не відкладають. У мерії добре знають, які проблеми в солдатських сім'ях, які статки, де навчаються діти чи хтось очікує на поповнення тощо. Наприклад, усім сім'ям військовослужбовців місцева влада допомогла зібрати дітей до школи. Сім'ям з невеликими статками мерія періодично закуповує продовольчі набори.

— Поки чоловіки чи батьки з цих сімей воюють за нашу незалежність, проблеми їхніх родин — це наші проблеми. Тоді й настрій, і бойовий дух солдата буде належний, — переконаний секретар міської ради Бучі.

Насамкінець нашої бесіди Василь Павлович виявив свою стурбованість психологічним станом хлопців, які повертаються із зони АТО. Він помітив, що вони стали інші й потребують психологічної допомоги.

— Ми зібрали представників усіх релігійних конфесій і створили духовний центр допомоги учасникам АТО. Допомагають нам і волонтери-психологи. Така ідея виникла в мене після тривалого спілкування з військами-«афганцями». Вони не з розповідей знають, що таке «афганський» синдром. Як це позначається на психологічному стані ветеранів війни, стосунках у їхніх сім'ях. Ми мусимо підготувати і сім'ї до зустрічі своїх чоловіків чи дітей. Ми вже нині бачимо, що вони не готові зустріти обляплених війною, дещо інших своїх рідних. Священники та психологи вже працюють із сім'ями військовослужбовців. Ми діємо на попередження загострення проблеми стосунків ветеранів війни з членами сім'ї та суспільством, — зазначив він.

Світлана ЯРОВА,
«Народна армія»

КОЛИ В ТИЛУ, ЯК НА ПЕРЕДОВІЙ

шому війську. За розпорядженням мера міста Анатолія Федорука, з метою посилення та активізації допомоги при міській раді був створений координаційний центр допомоги військовослужбовцям та членам їхніх сімей. За словами Василя Павловича, громадський рух під назвою «Місія добра» дуже швидко став масовим. Очолив цей волонтерський рух у Бучі Анатолій Кушнірчук. Щотижня з Бучі виїжджають на Схід два мікроавтобуси з допомогою для наших підрозділів. Везуть бронезилети, каски, теплий одяг, взуття, харчі... Низький уклін українцям за щире допомогу нашим солдатам. Часом люди діляться останнім...

На підтвердження своїх слів Василь Павлович дістає з шафи

кілька пар в'язаних шкарпеток у національних кольорах. Їх власноруч зв'язала, розпустивши свої светри, одна старенька мешканка міста. Багато активістів «Місії добра» з початком наступу агресора, попри те, що до Києвщини не доноситься канонада російських «Градів», фактично цілодобово працюють на перемогу України. Чимало людей свідомо відійшли від бізнесу і роблять все можливе, аби наш солдат мав усе належне.

За словами Василя Олексюка, гуманітарну допомогу бучанці надають не лише військовослужбовцям, але й мешканцям міст та селищ Донбасу. Мій співрозмовник розповідав про факти, коли люди похилого віку щомісяця виділяють кошти

та доставили в підрозділи нашого війська та мешканцям звільнених міст майже 45 тонн продуктів харчування, 20 тонн бутильованої води, медпрепаратів на майже 115 тис. грн... А це на майже 600 тис. грн волонтери міста закупили для наших воїнів прилади нічного бачення, тепловізори, біноклі, тактичні окуляри тощо. До допомоги нашим захисникам активно долучилися і школярі міста. Вони збирали гроші для солдатів, які свого часу були учнями їхніх шкіл. А в листопаді у школах Бучі проводилась акція «Діти дітям» зі збору одягу та взуття вихованцям двох інтернатів у м. Слов'янськ. Тоді було зібрано та відправлено у місто на Донеччині майже тонну дитячих речей.

● НАРОДНА ПІДТРИМКА

«ФРОНТ» БІЛОЦЕРКІВЦІВ

За час проведення антитерористичної операції на Сході України наша армія стала по-справжньому народною. Яскравим прикладом її всенародної підтримки за останні дев'ять місяців накопичилося чимало. Так, у місті Біла Церква, що неподалік Києва, з липня минулого року працівники благодій-

ного фонду «Білоцерківець» надали захисникам Батьківщини допомогу на понад два мільйони гривень.

Ідея створення благодійного фонду належить білоцерківському підприємцю, директору ПП «Будсервіс» Геннадію Дикому. Ще в березні минулого року до нього звернулося командування 72-ї окремої механізованої бригади з проханням про допомогу в при-

дбанні автомобільних акумуляторних батарей та моторних мастил. Директор «Будсервіса» відгукнувся на звернення військовиків, і упродовж трьох діб військова частина отримала від цього фонду сотні нових АКБ й необхідні паливно-мастильні матеріали. Своє рішення Геннадій Анатолійович пояснив просто:

— Це був час, коли Росія окупувала Крим і стало зрозуміло, що ніхто не може залишатися осторонь тих подій, які відбуваються в державі. І кожен з нас несе відповідальність за її обороноздатність. Усі разом, роблячи все від нас залежне, ми здатні допомогти захисникам Батьківщини відстояти її незалежність і територіальну цілісність.

Упродовж весни та початку літа навколо Геннадія Дикого згуртувалися однодумці-білоцерківці — Вадим Маршалок та Віталій Корнійчук. Періодично допомагаючи військовим, з часом вони вирішили створити благодійний фонд.

«Першою ластівкою» фонду стала відправка війську тисячі комплектів літнього польового одягу, берців і натільної білизни. Тоді, в липні минулого року, допомогу земляків отримали бійці своєї для білоцерківців 72-ї бригади. Відтоді чи не щотижня благодійний

фонд відправляє до зони АТО майже 2,5 тонн вантажів.

За кошти, що надходять на його рахунок, фонду вдається забезпечувати бійців АТО найнеобхіднішим — польовим обмундуванням, пічками-буржуйками, дровами, медикаментами та продуктами харчування. Також завдяки коштам, наданим небадужими мешканцями Білої Церкви, малим та середнім бізнесом міста, захисники Вітчизни отримали кілька комплектів мобільних пралень на основі автомобілів КраЗ, адаптованих до виконання бойових завдань патрульні автівки Nissan Navara і Nissan Patrol. Також завдяки пожертвуванням на рахунки «Білоцерківця» вдалося відремонтувати та відправити бійцям 72-ї бригади позашляховик УАЗ-469, наданий громадянами Іваном Кошелем та Петром Ястребом, та автомобіль «швидкої медичної допомоги» на базі ГАЗ-66.

До зони АТО автівки завантажуються не лише тим, що вдається придбати за кошти благодійного фонду, а й тією допомогою, яка надходить від людей у «натуральному» вигляді.

— Усі наші хлопці, хто сьогодні на передовій, — справжні герої, і ми ними щиро пишаємося, — запевняє Геннадій Дикий. — І наша допомога — це найменше з того, що ми можемо для них зробити.

Іван СТУПАК,
«Народна армія»

● ДЕНЬ КРИМУ В ОДЕСІ

З УКРАЇНСЬКИМ СОНЯЧНИМ ПІВОСТРОВОМ У СЕРЦІ

В Одесі відзначили День Автономної Республіки Крим. З цієї нагоди на території Військової гавані міста відбулася урочиста церемонія, в якій взяли участь представники вітчизняного депутатського корпусу та ЗМІ, керівництво міста, громадські активісти та військовослужбовці Військово-Морських Сил ЗС України.

На початку заходу біля пам'ятної дошки всі присутні вшанували хвилиною мовчання polegлих в зоні антитерористичної операції військових моряків, після чого своє ставлення і до цієї пам'ятної дати, і до подій, пов'язаних з анексією півострова з боку Російської Федерації, висловили голова Одеської обласної ради Михайло Шмушкович та офіційний представник кримськотатарського народу Мер'єм Аліївна. Вони зокрема зазначили, що хоча громадянами нашої країни є люди багатьох національностей з різними політичними поглядами, їх об'єднує велике бажання жити в єдиній незалежній Україні.

— Крим — частина України. Це моя Батьківщина, і я дуже хочу якнайшвидше повернутися туди, в мій, у наш український Крим, — схвилювано висловила Мер'єм Аліївна.

Також у межах святкування Дня Автономної Республіки Крим присутні відвідали флагман вітчизняного флоту «Гетьман Са-

гайдачний». Під час екскурсії на корабель його керівний склад розповів гостям про особливості несення служби на фрегаті, його історію та сьогодення. А на завершення заходу військові моряки продемонстрували свій висо-

кий стройовий вишкіл, вишкучившись на вертолітному майданчику у вигляді тризуба, демонструючи тим свою любов і відданість Україні.

В'ячеслав ДІОРДІВ, Одеса

Під час святкування Дня АР Крим в Одесі

Фото Сергія ДАНИЛЕНКА

● В ОСЕРЕДКАХ КУЛЬТУРИ

«ТУТ ВІДПОЧИВАЄШ І ТІЛОМ, І ДУШЕЮ...»

Завідувач бібліотеки Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України Тетяна КОРШУНОВА (ліворуч) з бібліотекарем Тетяною ЛЕВЧУК

Фото автора

— **С**ьогодні фонд бібліотеки Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України налічує понад 23 тисяч книг, — розповідає її завідувач Тетяна Коршунова, яка присвятила бібліотечній справі 15 років життя. — Це, зокрема, понад 5 тисяч екземплярів спеціальної медичної літератури, а також понад 18 тисяч художньої. Очі можуть ознайомитися з творчістю класиків української та зарубіжної літератури. До їхніх послуг і книги сучасних письменників.

Нині лікарі, які працюють у центрі, мають чудову можливість знайомитися з багатьма науковими вітчизняної, так і закордонної медицини, з останніми напрацюваннями своїх колег. А вже командування передплачує багато науково-популярних журналів, на сторінках яких відомі вчені розповідають про свої останні доробки.

— Полюбляю відвідувати бібліотеку, — говорить сержант-десантник Володимир Васько, який після поранення в зоні АТО лікується в центрі. — А вже тут можна довідатися про останні події як на Сході країни, так і у всій Україні, а також за кордоном.

— Відвідуючи бібліотеку, дізнаюся про всі події, що відбуваються у світі, — погоджується з Володею його бойовий побратим Анатолій Козак. — До того ж тут багато історичної, військово-пригодицької літератури. Я, наприклад, за час лікування прочитав більше книг, аніж за кілька останніх років...

Відвідувачі бібліотеки, з якими довелось спілкуватися, відзначають толерантність, доброзичливість її працівників Тетяни Коршунової, Тетяни Левчук, які завжди привітно зустрічають їх, допомагають знайти потрібну книгу.

Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

● ІНІЦІАТИВА ШКОЛЯРІВ

ЯНГОЛЯТА ДЛЯ ВОЇНІВ АТО

Діти України підтримують військовослужбовців Збройних Сил України, які нині захищають територіальну цілісність країни в Донецькій та Луганській областях. Яскравим прикладом став нещодавній захід, який відбувся в місті Берислав, що на Херсонщині.

Упродовж тижня учні місцевої загальноосвітньої школи №1 під керівництвом учителя ліпили янголят і малювали патріотичні малюнки, що згодом мають бути передані військовослужбовцям у зону проведення антитерористичної операції.

Характерно, що ініціаторами цієї акції стали самі школярі. За їхніми словами, цим вчинком вони намагалися продемонструвати свою небайдужість до долі рідної країни та виявити повагу до тих, хто зі зброєю в руках боронить нашу землю та захищає їхнє мирне майбутнє.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Херсон

● УКРАЇНСЬКЕ КІНО

«СИЛЬНІШЕ, НІЖ ЗБРОЯ»

В українських кінотеатрах покажуть повнометражний документальний фільм «Сильніше, ніж зброя», знятий групою українських режисерів-документалістів «Вавилон'13». Про це повідомляється на сторінці групи у Facebook. У широкий прокат картина має вийти вже сьогодні, 22 січня.

«Сильніше, ніж зброя» — цілісний фільм про нашу з вами історію, яка обпікає серця», — йдеться в повідомленні. Стрічка розповідає про події та людей, які з часів Євромайдану і до війни на Сході будують нову Україну. Це збірка короткометражних картин про історію українського протесту на Майдані.

Слід нагадати, що прем'єрний показ фільму відбувся в листопаді 2014 року в 25 містах України. За останній рік «Вавилон'13» відзняв понад 170 коротких документальних фільмів. У групі об'єдналися близько ста українських кінематографів.

Євгеній СИДОРОВ, Київ

● ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 22-24 січня: хмарно. 22 січня на значній частині території, 23-24 січня, крім сходу, сніг, місцями мокрий сніг, на півдні дощ, ожеледь. Вночі та вранці туман.

На дорогах ожеледиця. Вітер східної чверті, 5-10 м/с, 24 січня пориви 15-20 м/с. Температура повітря вночі 0...-5°C, на півдні -2...+3°C; вдень 0...+5°C, на півдні до +8°C.

По Києву та області на 22-24 січня: хмарно. Часом невеликий сніг, місцями мокрий сніг. Вночі та вранці туман. На дорогах ожеледиця. Вітер східної чверті, 5-10 м/с, 24 січня пориви 15-20 м/с. Температура повітря в Києві та області: вночі 0...-5°C; вдень 0...+5°C.

● МИТЬ РОЗРЯДКИ

Найбільшу силу тяміння на світі має подушка о 7 ранку.

Оголошення по міському радіо: — Шановні жителі міста! З міського зоопарку втік снот. Всім, хто бачив снота, терміново заплатити в касу зоопарку 5 гривень.

ЗАСНОВНИК — МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Регістраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс — 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20093
Ціна в роздріб — договірна
Зам. № 39435

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

РР - Реклама редакції (подається безкоштовно)
P - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.